

РЕШЕНИЕ

№ 756

гр. София, 10.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 06.03.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **7035** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/, в връзка с чл.54, ал.6 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/ и Наредба № РД-02-20-5 от 15.12.2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри, издадена от министъра на регионалното развитие и благоустройството / обн., ДВ, бр. 4 от 13.01.2017 г., в сила от 13.01.2017 г./.

Образувано е по жалба на Столична община / чрез район „Изгрев“/ срещу Заповед № 18 - 1453 / 19.02.2018 г. на Началника на Служба по геодезия, картография и кадастър – С., с която на основание чл.51, ал.1, т.2 и чл.54, ал.4 от ЗКИР се прави изменение в кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], ЕКАТТЕ 68134, одобрени със Заповед № РД-18-95 / 18.12.2015 г. на Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, състоящо се нанасяне на северната и източната на поземлен имот с идентификатор 68134.800.513 в съответствие с границите на УПИ IV-513, кв.21 по регулационен план м. „Изгрев“, район „Изгрев“, по искане на [фирма], [населено място].

Жалбоподателят, чрез юрк. П., която представя пълномощни за процесуално представителство на Столична община и на Район „Изгрев“ от Кмета на Столична община и от Кмета на Район „Изгрев“, излага становище за незаконосъобразност на заповедта. Счита, че изменението в границите на имота са неправомерно изменени и засягат имоти – общинска собственост - с идентификатори 68134.800.2003,

представляващ първостепенна [улица], представляващ второстепенна улица. Твърди, че няма непълнота и грешка, а спор за собственост, като неправомерно се отнема части от имоти публична общинска собственост. Сочи, също, че не е съобразено възражението на Столична община по представения проект. Моли за отмяна на заповедта и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, Началника на Служба по геодезия, картография и кадастър – С., чрез юрк. И., оспорва жалбата.

Заинтересована страна [фирма], [населено място], чрез адв. П., сочи, че искането за изменението е било оттеглено и административният орган не е следвало да се произнася.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт, от заинтересовано лице и в 14 дневния срок по чл.149, ал.1 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Административен съд София – град, II а.о., 35 състав, като прецени доказателствата по делото в тяхната съвкупност и взе предвид доводите на страните, както и въз основа на извършена на основание чл.168 от АПК проверка за законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания, предвидени в чл.146 от АПК, приема за установено от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА страна следното:

Съгласно приложимата разпоредба на чл. 51, ал.1 ЗКИР кадастралната карта и кадастралните регистри се поддържат в актуално състояние, като се изменят при установяване на: 1. изменения в данните за обектите на кадастъра, настъпили след влизането в сила на кадастралната карта и кадастралните регистри; 2. непълноти или грешки. Съгласно чл. 51, ал.2 от ЗКИР, измененията в кадастралната карта и кадастралните регистри по ал. 1 се извършват от службата по геодезия, картография и кадастър по местонахождение на имота. В съответствие с разпоредбата на чл. 54, ал.4 ЗКИР, измененията в кадастралната карта и кадастралните регистри на недвижимите имоти при отстраняване на непълнота или грешка се одобряват със заповед на началника на службата по геодезия, картография и кадастър по местонахождение на имота. Заповедта се придружава от скица-проект.

В съответствие с чл. 54, ал.4, вр. ал.2 от ЗКИР, компетентен орган по издаването на заповед за изменение на КР в хипотезата на чл. 51, ал.1, т.2 от ЗКИР е Началника на СГКК по местонахождението на имота. Предвид местонахождението на имота, местно компетентен в случая е Началника на СГКК-С., предвид което оспорваният в настоящото производство административен акт е издаден от компетентен орган, в рамките на предоставените му по закон правомощия.

Заповедта е издадена в предвидената от закона форма и съдържа изискуемите реквизити по чл. 59, ал. 2 АПК.

Предвид това, не са налице основания за отмяна / обявяване нищожност на заповедта на основание чл.146, т.1 и т.2 от АПК.

Производството е започнало по искане за заинтересованата страна [фирма], [населено място] вх. № 01-205273 от 07.07.2017 г.

В производството не се доказва твърдението на заинтересованата страна, че това искане е било оттеглено с посоченото от него заявление вх. №05-13629 от 17.10.2017 г., тъй като с това заявление са представени пълномощно от управителите на дружеството на М. Ш. и декларация от тяхно име, с което потвърждават всички действия, извършвани то това лице, т.е. приложени са само допълнителни документи

по преписката.

Искането е било оттеглено с заявление вх. № 05-2597 от 2002.2018 г., т.е. един ден след издаване на процесната заповед на 19.02.2018 г., т.е. не може да се твърди, че административният орган се е произнесъл след като е бил десезиран.

Въпреки горното, съдът счита, че заповедта е издадена при съществено нарушение на процесуалните правила и в нарушение на материалния закон, поради което подлежи на отмяна на основание чл.146, т.3 и т.4 от АПК.

Действително, новата уредба в ЗКИР вече не предвижда задължително съставянето на акт за непълноти и грешки, както това се изискваше преди последното изменение на закона. Отпадането на това процесуално изискване, залегнало в специалния закон, обаче не означава изцяло отпадане на задълженията на административния орган да осигури участието на страните в производството.

Равенството, достъпността, публичността и прозрачността са основни принципи в административния процес, съответно закрепени в чл. 8 и чл. 12 от АПК. Тяхно проявление са процесуалните норми на чл. 26, чл. 34 и чл. 35 от АПК, които задължават административния орган да осигури участието на заинтересуваните страни в производството, да им даде възможност за представяне на обяснения, възражения и доказателства и да ги обсъди. Специалният Закон за кадастъра и имотния регистър не съдържа уредба, която да дерогира общата на АПК по отношение на участието на страните в производството. Процесуалните норми, посочени по-горе, са гаранция за спазване на принципите на законност /чл. 4 АПК/ и истинност /чл. 7 АПК/. Като не е уведомил страна, чийто права са засегнати от административния акт /чл. 15 АПК/, ответникът е нарушил всяка от посочените норми.

Като основание за извършеното изменение на КККР, в оспорваната заповед е посочена разпоредбата на чл. 51, ал. 1, т. 2 от ЗКИР, а именно установяване на непълноти или грешки. Съгласно § 1, т.16 ДР (нова - ДВ, бр. 49 от 2014 г.) на ЗКИР "непълноти или грешки" са несъответствия в данните за недвижимите имоти в кадастралната карта и кадастралния регистър на недвижимите имоти спрямо действителното им състояние към момента на одобряване на кадастралната карта и кадастралните регистри.

Съгласно чл.54, ал.2 от ЗКИР „Когато непълнотата или грешката е свързана със спор за материално право, тя се отстранява след решаване на спора по съдебен ред. При необходимост съдът може да възложи на вещо лице, правоспособно по кадастър, изработване на комбинирана скица с координати на граничните точки. Влязлото в сила съдебно решение, придружено от проект за изменение, изготвен от правоспособно лице по кадастър, е основание за изменение на кадастралната карта по реда на чл. 53а, т. 1.“

В оспорената заповед е посочено, че с исканото изменение се засягат имоти с идентификатори 68134.800.2003 и 68134.800.2012, но няма постъпило възражение.

Действително, с писмо изх. № 24-1364 от 18.01.2018 г. е било изпратено уведомление на основание чл.26, ал.1 от АПК за предстоящото изменение. В него е посочено, че в седемдневен срок може да се запознае с проектите и в случай на несъгласие да представи документи, доказващи претенции на права. Същото е било изпратено на Столична община район „Изгрев“ на 30.01.2018 г. С писмо изх. № РИВ18-ДИО5-3 от 05.02.2018 г., изпратено по пощата с обратна разписка, получено при ответника на 08.02.2018 г. и с вх. № 02-382 / 08.02.2018 г. Като доказателство по делото,

възражението не е представено само от жалбоподателя, но е и част от административната преписка, представена от ответника. В същото време то изобщо не е било отразено и обсъдено при издаване на процесната заповед от 19.02.2018 г.

Ако беше обсъдено, то щеше да се установи наличието на спор за материално право, тъй като жалбоподателят заявява, че с нанасяните изменения се засягат и отнемат части от имоти – публична общинска собственост. Следва да се отбележи, че спор за материално право е налице не само при висящ съдебен процес по вещно дело, но и всеки път когато твърденията на страните относно определено субективно материално право са разнопосочни, както е в случая.

Става въпрос за реализирана улична инфраструктура, за имоти, които се владеят от СО, като съгласно чл.56, ал.2 от Закона за общинската собственост за „улиците, площадите, общинските пътища и други линейни обекти на техническата инфраструктура не се съставят актове за общинска собственост“.

При така извършената проверка на законосъобразността на акта по реда на чл. 168 АПК и по гореизложените съображения, съдът намира, че при издаване на процесната заповед са допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон, които обуславят отмяната на акта на основание чл.146, т.3 и т.4 от АПК.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ответникът следва да заплати на жалбоподателя сторените по делото разноски, в поискания и доказан размер. Съдът следва да присъди в полза на жалбоподателя разноски по представения списък за държавна такса в размер на 10 лв. и за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 143, ал. 1 АПК, Административен съд София – град, II а.о., 35 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Столична община / чрез район „Изгрев“/ срещу Заповед № 18 - 1453 / 19.02.2018 г. на Началника на Служба по геодезия, картография и кадастър – С..

ОСЪЖДА Службата по геодезия, картография и кадастър С. да заплати на Столична община / чрез район „Изгрев“/ разноски, в общ размер на 110 / сто и десет/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщаването му чрез настоящия съд пред Върховен административен съд.

Препис от решението, на основание чл.138 от АПК, да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: